

Energiaracionalizálás az építőiparban

A ország csaknem kétmillió lakásának utólagos hőszigetelésével — négyzetméterenként 300—700 forint költséggel — 30 százalékos fűtési energiát lehet megtakarítani évente — hangoztatták a hétfőn Székesfehérváron megnyitott második országos építőipari energiaracionalizálási kollokviumon.

A háromnapos tanácskozáson Szabó János, az Építési és Városfejlesztési Minisztérium államtitkára megnyitó előadásában kiemelte, hogy az EVM energiaracionalizálási célprogramjának végrehajtása során

megszervezték a hőszigetelő épületszerkezetek, nyílászárók és tömítő anyagok gyártását. Most már 54 millió proton és 60 millió termotron téglát, egymillió négyzetméter hőszigetelő homlokzati ablakot és 70 ezer tonna bazaltgyapot, illetve finom üvegyapot szigetelőanyagot állít elő a hazai ipar évente.

Mint bejelentették: már az idén 23 ezer új lakás központi fűtése belső hőszabályozással készül, és ugyan csak már az idén megkezdtek a lakótelepi távfűtő, melegvíz-ellátó rendszerek korszerűsítését.

Az orosz nyelvtanítás dokumentumai

Az Orosz Nyelv- és Irodalomtanárok Nemzetközi Szövetsége (MAPRJAL) 15 éves fennállása alkalmából a Szövetség magyar szekciójának Csongrád megyei tagozata kiállítás rendezett a JATE központi könyvtárában. A kiállítás eredeti dokumentumok (fényképek, meghívók, programok, téziskötetek, korabeli újságpéldányok) segítségével mutatja be az orosz tanárok világszervezetének eddigi eredményeit részletesen ismerteti az 1962—1982 között megtartott öt kongresszus összefoglaló anyagát.

Befejeződött a Magyar Vöröskereszt VI. kongresszusa

Határozat a teendőkre — Megválasztották a tisztségviselőket — Módosítás az alapszabályban

Vasárnap a Parlament kongresszusi termében az országos vezetőség beszámolója fölötti vitával folytatta a Vöröskereszt munkájának VI. kongresszusa.

A felszólalók áttekintették a Vöröskereszt munkájának szinte valamennyi területét, beszámoltak az alapszervezetek törekvéseiről, eredményeiről. A kongresszus munkáját köszöntötték — üdvözölve a Magyar Vöröskereszt több mint egymillió tagját — a bolgár, a csehszlovák, a lengyel, az NDK-beli, az osztrák, a román és a szovjet testvérszervezetek vezető tisztségviselői. Kifejezték reményüket, hogy a segélyakciókkal és a békeharc fokozásával a jövőben tovább erősödik a nemzeti vöröskeresztes szervezetek együttműködése is.

A vita homlokterében állt a szociális gondoskodás, az öregség, a testi fogyatékosokkal való foglalkozás megannyi kérdése. Sokan számoltak be az eredményekről, és elhangzottak új javaslatok is a gondok enyhítésére.

Többen kiemelték, hogy az elesettekről való gondoskodás nem csupán a Vöröskereszt feladata; rávilágítottak a kisebb és nagyobb közösségek, főként a család felelősségére.

Vöröskeresztes alapszervezetek, szocialista brigádok sokszor erejükön felül vállalják az öregek segítését, miközben a hozzátartozók hónapokig, évekig még csak nem is érdeklődnek az idős emberek hogyan léte felül. Az e témával foglalkozó hozzászólások végkiéretté váltak a családhoz tartozás érzését semmi nem pótolhatja így a gondozás, a szociális otthonokbeli körülmények további javítása mellett a Vöröskeresztnél széles körű felvilágosító munkát kell végezni. Ez egyben azt is megköveteli, hogy a ma már országosra működő családvédelmi szolgálatok előtérbe helyezzék a nevelő és a megelőző tevékenységet.

A felszólalók közül számosan példaként bizonyították: munkahelyi, lakóhelyi alapszervezetük hozzájárult a lakosság egészségének védelméhez, a betegségek, a balesetek megelőzéséhez. Ezen a fórumon is hangoztatták: társadalmi összefogás szükséges az alkoholizmus leküzdésére.

Szorgalmazták a felszólalók környezetünk hatékonyabb védelmét is: a környezetvédelmi törvény előírásainak betartásáért további erőfeszítéseket kell tenni — mondták. A vöröskeresztes aktivisták nem ismerik a vegyszerek szakszerű tárolásának, alkalmazásának módját, ezért kérték; bocsássanak rendelkezésükre tájékoztató, propagandaanyagokat, hogy a legfontosabb tudnivalókról időre tájékozathassák a mezőgazdasági dolgozókat.

A vitában elhangzottakra Hantos János főtákar választott, majd a kongresszusi küldöttek jóváhagyták az országos vezetőség beszámolóját és elfogadták a Magyar Vöröskereszt VI. kongresszusának határozatát.

A határozat módosítja az alapszabály két pontját. Ennek értelmében a fővárosi, a megyei, a városi, a városi-járásai és a járási vezetőségek saját hatáskörben végrehajtó bizottságot választanak. A vb-k szervezik és ellenőrzik a vezetőségek határozatainak végrehajtását, beszámoltatják a munkahelyi, lakóhelyi és az alapszervezeti vezetőségeket, tapasztalatszerket szerveznek, munkájukról beszámolnak a vezetőségnek és előkészítik azok üléseit. A módosított alapszabálynak megfelelően a Magyar Vöröskereszt tagsági díja felnőtteknek évi 10 forintról 20 forintra, tanulóknak évi 4 forintról 10 forintra emelkedik.

A kongresszus határozata — az elért eredményekre építve — a következő öt évre azt a célt tűzi szervezetei, tagsága elé, hogy hatékonyabban támogassa a magyar egészségügy, a szociálpolitika és a közművelődés törekvéseit, a család védelmét. Előírja a dokumentum, hogy — az emberek segítőkészségére alapozva — a Magyar Vöröskereszt tegezen kezdeményezéseket a hátrányos helyzetűek szociális problémáinak megoldására.

A vöröskeresztes mozgalom tagjainak számát célszerű úgy növelni, hogy az új aktivistákat érdeklődésüknek és szakértelmüknek leginkább megfelelő, társadalmilag is hasznos feladatokkal bízzák meg. A határozat leszögezi, hogy a szervezet továbbra is támogatja a Nemzetközi Vöröskereszt demokratizálódásának folyamatát, főllep a Magyar Vöröskereszt főtákarba megővéséért, a nemzetközi szolidaritás és együttműködés fejlesztéséért.

A kongresszus küldöttei nyílt szavazással megválasztották a Magyar Vöröskereszt vezető testületét, a 119 tagú országos vezetőséget, továbbá a 15 tagú számvizsgáló bizottságot. Csongrád megyéből az országos vezetőség tagjai: Erherdt Árpádné, a Mindszenti Bórdíszmű Ipari Szövetkezet vöröskeresztes alapszervezeti vezetőségének titkára; dr. Gaál György egyetemi tanár, a SZOTE vértranszfúziós állomás intézetvezető főorvosa, a Vöröskereszt Csongrád megyei veradásszervezési munkabizottságának vezetője; Dux Mária, a SZOTE második éves hallgatója; Kiry József, a csongrádi Kossuth Tsz ágazatvezető főmérnöke; a Vöröskereszt Csongrád megyei vezetőségének tagja; dr. Vetró János nyuudíjas KÖJÁL-főorvos, a Vöröskereszt Csongrád megyei vezetősége egészségvédelmi munkabizottságának vezetője.

Az országos vezetőség első ülésén megválasztotta a tisztségviselőket. A Magyar Vöröskereszt elnöke ismét Gegesi Kiss Pál akadémikus lett. Négy alelnököt választottak: Gyűszű Miklóst, Medve Lászlót, Rostás Istvánt és Szoo Bélanét. A Magyar Vöröskereszt főtákarává ismét Hantos Jánost választották meg. Főtákarhelyettes Kaposvári Júlia és Alföldy Árpád lett.

Az országos vezetőség az alapszabálynak megfelelően 15 tagú országos végrehajtó bizottságot választott, amelynek elnöke az országos vezetőség főtákarja.

*** Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke** hétfőn a Parlamentben fogadta dr. Hamad Abu Gourát, a Nemzetközi Vöröskereszt állandó bizottsága és a Jordán Vöröskereszt Társaság elnökét. Jelen volt Hantos János, a Magyar Vöröskereszt főtákarja.

A nap ötkezdő

A Vörös Csillag Erdemrenddel kitüntetett szege-di munkáseregység alyegységei a múlt héten tartották meg harcászati gyakorlatukat. Vizsgálták az éves kiképzési program során szerzett elméleti és gyakorlati ismereteket.

Még sötét van. Hajnali 5 óra, amikor már összegyűltek az alyegység tagjai. Köröczy László egységparancsnok kiadja harpcparancsát az alyegység vezetőinek. A pusztaszeri erdő meghatározott körzetében ellenséges, ótagú diverzáns csoportot dobtak le ejtőernyővel. A feladat: a diverzánsok fölkkutatása, elfogása vagy megsemmisítése.

Mélyre hajólnak a fák az erdőben, a parancsnoki harcállásponton. Vagy másfél kilométerre lehetünk az akció helyétől. Erős, hideg a szél, néha homokot kavarr fel, a kvarcszemcsék megsikordulnak az ember fogai között. De most legalább nem esik. A szélzúgáson át hallani, megszólal a rádió. Kasa György híradó munkásor a füleire illesztia a hallgatót:

— Tizenkettő, itt tizenegy. Vétel... Füles 34 adását nyugtázom...

Az információ naplóba kerül, mellé az időpont: 8 óra 34 perc.

Közben befut a terepjáró, Köröczy László egységparancsnokkal. A kocsiiban rádiókészülék, csakúgy, mint a harcállásponton. Folyamatosan tarthatja a parancsnok így a kapcsolatot az alyegység parancsnokságával.

— Az alyegység parancsnoka térképvázlatot kap a helyről, ahol tevékenykednie kell — ismerteti Köröczy László a helyzetet. — Az akció ismeretlen terepen hajtja végre az alyegység, a helyszínt csak koordináták jelzik a parancsnokok számára a térképen. Ennek alapján kell megtervezniük a feladat végrehajtását, a körzet lezárását, az ellenőrző-átengedő pontok kijelölését, a kutatást végző erők fölállítását, tevékenységét. Karhatalmi harcászati ismeretkből vizsgáznak ilyenkor a munkásörök.

Az egyetlen meleg hely a környéken a konyha. Nagy bográcsokban főzik az ebédet; marhapörkölt lesz természetesen. Szabó István és Takács István ellátó munkásörök a szakácsok.

A parancsnoki terepjáró billegve-himbálózva indul az erdei útnak. Az ellenőrző-átengedő ponton — szabály az szabály — minket is leállítanak, ellenőrzik. Aztán a parancsnoknak jelentik a helyzetet. Mehetünk tovább. Az erdőben, a fák között egy-egy sisak mozdul. A munkásörök acékkérek ruhája szinte észrevehetetlenül olvad bele a növényzet hátterébe, ahogyan fedezve, szökellve haladnak fától fáig.

Somogyi Károlyné felvétele

Nagyvári László kihallgatja az elsőként foglyul ejtett „diverzánszt”

— Jól csinálják — mutatja a láncot a parancsnok. — Lassan kell haladniuk, minden métert, minden fát megvizsgálniuk. Nem tudják, hol van az ellenség. Tárgyakat kell keresniük: eldobott cigarettát, üveget, elhagyott ejtőernyőt. Azok vezetik nyomra őket.

A lánc lassan halad. Alaposan átkutatnak mindent. Az öt diverzáns már tudja, szorul körülötte a hurok. Több csoportra oszlanak, megpróbálnak kikerülni a gyűrűből. Erre azonban nincs lehetőség.

Géppisztolytűz csattan egy bokorcsoport fölül. Az egyik diverzáns rálőtt a kutatóláncra. A munkásörök hasra vágódnak, figyelnek. Fölmérik a helyzetet, közben az alyegységparancsnok dönt a tcvábbiakról.

Az egyik bokor alatt, alácázóruhában, Ludányi András hasal, fegyverrel a kezében. Most „ellenség”, a keresett diverzánsok egyike.

— Milyen érzés ma Magyarországon diverzánsnak lenni?

— Játékból? Jó. De komolyan? Menekülni úgysem tudna az ember...

Munkásörök érkeznek egy másik irányból. Közrefogva kísérik az egyik „diverzánszt”. Megadta magát.

Tovább indulunk az alyegység parancsnoki harcálláspontjára. Az erdő mellett gépkocsik állnak. Nagyvári László alyegységparancsnok innen irányítja a műveletet, rádió, futárokkal. Jelenti Köröczy Lászlónak; az akció a terv szerint folyik. S hogy a harcászati körülmények még tökéletesebbek legyenek? Szógi Imrével, a körzetet lezáró egység parancsnokával egy időre megszaktak a rádiókapcsolat. A parancsnok járót indított útnak alyegysége ellenőrzésére, s futárokkal tartotta a kapcsolatot a harcállásponttal.

Két munkásör kíséretében közeledik az elfogott diverzáns. Jöveteléről már tudnak: rádió azonnal információt kaptak az elfogásról.

Rövid kihallgatás következik, s folytatódik az akció. — Baksa Balint, a kutatócsoport parancsnoka kiválóan hajtotta végre az elfogást — teszi hozzá Nagyvári László alyegységparancsnok.

A tartalék közben fázósan bújkál az egyre erősödő szél elől a tehergépkocsik ponyvája alá.

— Büszke vagyok az emberekre — mondja még Nagyvári László. — Mindenki itt van, aki nem fekvő beteg. A tartalékállományban levő munkásörök is. Idősek és fiatalok egyaránt. Pedig ez az idő próbára teszi az embert. Hajnal óta feködni a lövéstechnóban, járni az erdőt. És lányok, asszonyok is vannak közöttünk... (Álljon itt a nevük: Tanács Istvánné, Tóth Erzsébet és Czékus Viktória.)

A harcászati gyakorlat kiválóan sikerült. A „diverzánsokat” a kitűzött időn belül elfogták, illetve megsemmisítették. Az alyegység parancsnokai kifogástalanul tervezték meg az akció, amit a munkásörök hibátlanul hajtottak végre. A híradó alyegység jól látta el feladatát.

Sz. I.

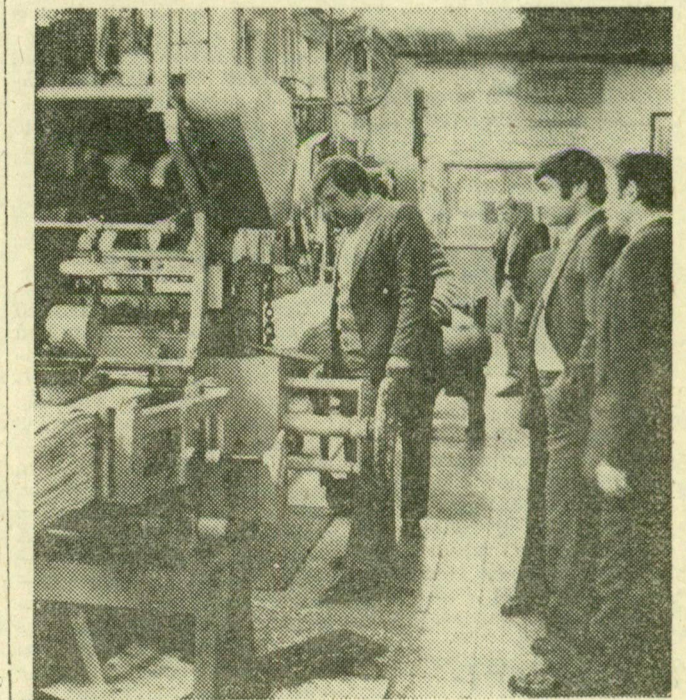
A művészeti szakszervezetek megbeszélése

A Művészeti Szakszervezetek Szövetségének központi vezetőségi ülésén, hétfőn a Fészek klubban megemlékeztek a szövetség megalakulásának 25. évfordulójáról. A tanácskozáson — amelyen részt vett Aczél György, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára is — Simó Tibor főtákar méltatta a negyedszázados munkát, majd az alapítógok nevében fejszólt Deák

Sándor színművész, és szót kapott Jakab Sándor, a Központi Bizottság tagja, a SZOT főtákarhelyettese is.

A megemlékezést követően megtárgyalták „A művészeti szakszervezetek érdekvédelmi tevékenysége a kollektív szerződések és a munkahelyi szabályzatok tükrében” című előterjesztést, amelynek előadója Békés Imre, a Központi Vezetőség titkára volt.

Moszkvaiak Szegeden

Tegnap, hétfőn délelőtt a turistaúton hazánkban tartózkodó moszkvai dolgozók második csoportja Szeged üzemével, vállalatával ismerkedett. Ellátogattak a Dél-alföldi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság központjába és a falemezgyárba, találkoztak a Csongrád megyei Tejipari Vállalat, a Szegedi Textilművek és a Szegedi Ruhaavár dolgozóival. Ezenkívül megismerkedtek a gyufagyár termelésével, műszaki fejlesztésének eredményeivel és elbeszéltek az automata gépsorok mellett dolgozó munkásokkal. A moszkvai vendégek délután elutaztak Szegedről. Kézőnkön: a moszkvai vendégek a gyufagyár gépsorának munkáját tanulmányozzák.